

ninger, som ere foranledigede ved Sygepleien, skulle deles halvt mellem Staten og Kommunerne, saaledes kan det ogsaa passende overføres herpaa. Jeg tror ikke, man skal forlange store, betydelige Bygninger; jeg tror, man kan nøies, som antydet af det sidste ærede Medlem, med at opføre en Bygning for de først indtræffende Tilfælde. Hvad det angaar, at Møbleringen af et Sygehus koster mange Penge, da tror jeg slet ikke, at man behøver at indlade sig derpaa. Har man blot et eller to Værelser, der staa fix og færdige, saa man kan optage Patienter af forskelligt Køn, saa har man nok. Skulde en Epidemi udbrude, da ere Forholdene her i Landet saaledes, at man hurtigt vil kunne skaffe de fornødne Møbler til Veie. Det, jeg mener, er, at Staten skal tage Sagen i sin Haand.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg vuster nærmere at præcisere, og det er Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kjøbstæderne og Landet. Sagen er den, at naar Kjøbstæderne ere villige dertil, kunne de indrette deres Sygehuse selv uafhængig af Amtet, men der bestemmes ogsaa, at Epidemihusene skal bæres af Amtsrepartitionsfonden, som paa sin Side skulde ligne dem bl. A. paa Kjøbstæderne i Forhold til Indvaanerne. Dersom altsaa en Kjøbstad allerede har indrettet sig et saadant Sygehus, vilde det dog være aldeles urimeligt, om den skulde deltage i de nævnte Omkostninger til Sygehusene for Landet. Men det kan vistnok neppe have været Meningen. Jeg tror nok, at der i saa Henseende maa træffes udtrykkelige Bestemmelser, skjøndt jeg paa den anden Side indrømmer, at efterat Oven en Gang er kommen ud, vil der neppe komme Noget af den Slags til. Da vil Kjøbstæderne og Landet staa sig sammen. Det andet Spørgsmaal var med Hensyn til den Andel af Omkostningerne, som gaar til Forpleining af de Syge. Der er man gaact et Skridt videre end hidtil, idet disse Omkostninger hidtil ere faldne paa den Kommune, hvor Epidemien er udbrudt. Her er man gaact saa vidt, at man har sagt, at Staten bærer det Halve og Kommunen det Halve. Jeg vil dog spørge, om det ikke vilde være rimeligt, at Staten tog noget Mere end Halvdelen f. Ex. tre Fjerdedele. Jeg erkjender naturligvis, at det — for at Kommunerne ikke, for at bruge det Udtryk, skulle flutte sig altfor meget, men den fornødne Sparommelighed skal blive anvendt — er rigtigt, at de bære deres Del deraf. Jeg tror imidlertid, at en Kommune ved Udbruddet af en saadan Epidemi har saa mange Byrder og Vanfeligheder, at det er rimeligt, at Staten letter den saa meget som muligt.

Naar min ærede Nabo til Venstre (Rump) før foreslog, at Kjøbstadkommunerne selv skulle opføre den Slags Epidemihuse, tror jeg, det var et løblich stærkt Forlangende til Kjøbstæderne. Men for at vende tilbage til det ovennævnte Spørgsmaal vil jeg sige, at naar en Epidemi saaledes er udbrudt, maa man huske paa, at dersom det er en Kjøbstad, har den foruden de Omkostninger, som ere forbundne med Sygepleien, det at lide under, at alle Forretninger i en saadan By ligge aldeles stille. Landboerne stykkes som Pesten og komme der kun i de aller yderste Nødstilfælde, saa at vedkommende Kjøbstad i Virkeligheden har nok at kæmpe imod. Det forekommer mig derfor, at naar den bærer en Fjerdedel af de omhandlede Omkostninger, er det mere end nok. Det samme er Tilfældet for Landet. Der vil naturligvis ikke de Ulemper komme til Stede, men der vil maaste komme ganske andre Ulemper. Der vil komme Forsørgelse af de fattige rundt omkring fra, som ikke kunne faae Arbejde andre Steder, og som ikke selv kunne skaffe sig Arbejde. Jeg tror altsaa, der er Vanfeligheder nok for Kommunerne, uden at de behøve at bære saa Meget af disse Omkostninger. En lille Ting vilde jeg dog gjerne endnu spørge den høitæredede Minister om, og det er, hvorledes den sidste Passus i § 24 skal opfattes. Den omhandler de Omkostninger til Sygepleien, som jeg sidst omtalte. Der staar: „Paa samme Maade udredes forskudsvis de i § 23 omhandlede Udgifter — i Kjøbenhavn og Handelspladserne af Ræmner- eller Kommunekassen — af hvilke Udgifter med Fradrag af, hvad der i Medfør af § 23 1ste Stykke i Slutningen refunderes af Private, Halvdelen afholdes af Statskassen.“ Der vilde jeg gjerne stille det Spørgsmaal: Naar nu en saadan Epidemi udbruder i en Kjøbstad, og Halvdelen af de Udgifter, der forskudsvis afholdes af Ræmmerkassen — at denne bør staa i Forstud, tror jeg er rigtigt, i saa Henseende kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler sagde — skal bæres af Statskassen, hvem skal da bære den anden Halvdel? Skal den bæres af Kjøbstæderne alene eller af Amtsraads-kredsen, saa at den bliver repareret paa denne og Kjøbstæderne i Forhold til Folke-mængden? Jeg kan ikke rigtig se, hvad der har været Meningen i saa Henseende. Saa vidt jeg og de ærede Medlemmer, jeg har talt med om Sagen, skjønne, er det egentlig Amtsraads-kredsen, der skal bære denne Halvdel, men jeg tror ikke, det er klart. Derfor mener jeg, at der bør træffes tydelig Be-